

L'ESQUERRA INDEPENDENTISTA A SANT ANDREU, UN PRESENT DE LLUITA QUE FORJA UN FUTUR D'ESPERANÇA

ENDAVANT

www.endavant.org
www.endavantstap9b.org
endavantstap9b@gmail.com

endavant
organització socialista d'alliberament nacional

ASSEMBLEA DE JOVES
LA TRINXERA

www.latrinxera.ppcc.cat/
latrinxeraaj@gmail.com

LaTrinxera CAJEi
Assemblea de Joves de La Sagrera i st.Andreu

CUP BARCELONA
SANT ANDREU

santandreu.barcelona@cup.cat
cupsantandreu.wordpress.com

cup
BARCELONA

L'ESQUERRA INDEPENDENTISTA A SANT ANDREU, UN PRESENT DE LLUITA QUE FORJA UN FUTUR D'ESPERANÇA

L'Esquerra Independentista és el moviment polític que lluita per aconseguir construir la independència i el socialisme als Països Catalans, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó. La primera organització política que va formular aquesta sintetització de la lluita fou el PSAN (Partit Socialista d'Alliberament Nacional), ara fa més de 40 anys. D'aleshores ençà, diverses organitzacions han recollit el testimoni d'una lluita que no para de sumar militants i simpaties. Algunes d'aquestes organitzacions han arrelat a Sant Andreu al llarg del temps.

El PSAN neix l'any 1968 arran d'una escissió del FNC (Front Nacional de Catalunya), degut als aires revolucionaris que bufen pel món, com la guerra del Vietnam, la d'Algèria, el maig del 68, etc. Aquesta organització és el que podríem dir el partit independentista i comunista dels Països Catalans; donarà origen a l'independentisme modern i a l'actual Esquerra Independentista. El desenvolupament de la lluita fa que el PSAN s'estengui per tot el territori; a Sant Andreu arriba a tenir una presència important. L'any 1974, però, el PSAN pateix una escissió i la militància andreuenca s'enquadra al recentment creat PSAN-p (PSAN-provisional), que posteriorment es transformaria en IPC (Independentistes dels Països Catalans).

El 1984, es crea el MDT (Moviment de Defensa de la Terra). Però tot just tres anys després s'escindeix i queda dividit en dos espais polítics que serien coneguts com a MDT-PSAN i MDT-IPC. A partir d'aquest moment, el sector IPC tindrà assemblea a Sant Andreu i el sector PSAN tindrà una assemblea de Sant Andreu-Nou Barris. Poc després, el 1989, aquest darrer sector es transforma en Catalunya Lliure, que seguirà mantenint l'assemblea de Sant Andreu-Nou Barris.

Els primers anys de la dècada dels 90 foren especialment durs per a l'Esquerra Independentista arreu del país, i també a Sant Andreu. L'operació Garzón del 1992 va suposar la detenció de desenes d'independentistes, entre ells alguns andreuencs, acusats de formar part de l'organitzacó armada Terra Lliure. L'objectiu era anul·lar tot crítica política davant la celebració dels Jocs Olímpics de Barcelona.

D'altra banda, la dissolució definitiva de Terra Lliure el 1995 i la resinserció promoguda per una ERC oportunista que buscava penjar-se l'etiqueta d'independentista, van suposar l'abadonament de la lluita per part de molta gent. Això va comportar un trencament generacional que va afectar tant al discurs com la praxi militant i, en conseqüència, a les persones que tirarien endavant la lluita.

Per mirar de frenar aquesta dinàmica derrotista, sorgeix el mateix 1995 la PUA (Plataforma per la Unitat d'Acció). Coordinadora de nuclis i assemblees locals de tot tipus arreu dels Països Catalans, es planteja com a objectiu principal el de retornar la combativitat al carrer. A Sant Andreu, el nucli de la PUA sorgeix l'any 1996 i centra els seus esforços en la lluita contra la precarietat laboral, que cada cop és una realitat punyent i més estesa.

Així, dos dels aspectes en els que més s'aposta és en la lluita contra les ETT (Empreses de Treball Temporal), legalitzades poc temps abans, i l'impuls de l'Assemblea d'aturats/es de Sant Andreu. Amb aquesta plataforma es fa una concentració i intent d'ocupació del districte que acaba amb càrregues dels UPAS (agents antiavalots de la Guàrdia Urbana) a la gent concentrada a la plaça, fent ús, fins i tot, d'esprais de gas pebre.

Poc temps després, l'any 2000, la PUA es refunda i apareix Endavant (OSAN, Organització Socialista d'Alliberament Nacional). De coordinadora a organització, de centrar-se en la lluita al carrer a realitzar propostes estratègiques i a més llarg termini, sense oblidar mai la combativitat. Malgrat començar a fer tasques agitatives ja a finals del 2001, no és fins el febrer de 2002 que es presenta oficialment l'Assemblea Sant Andreu-Nou Barris d'Endavant. Com a tal, centra la seva acció en àmbits diversos, com la lluita antifeixista, per un habitatge digne o l'internacionalisme, per citar només alguns exemples.

L'agost de 2002, les militants d'Endavant impulsen el *Casal Popular Onze de Setembre*, un centre social okupat. A recer del Casal neix, l'octubre d'aquell mateix any, l'Assemblea de Joves de Sant Andreu (AJStA), que de bon inici es vincula a la naixent CAJEI (Coordinadora d'Assemblees de Joves de l'Esquerra Independentista), una de les dues realitats juvenils independentistes als Països Catalans. L'altra, Maulets (el jovent independentista revolucionari), malgrat existir des de 1988, no gaudeix d'assemblea local a Sant Andreu.

L'AJStA decanta la seva feina cap a una vessant molt més de carrer i de buscar apropar-se al jovent, sense oblidar la formació. Durant llurs quatre anys d'existència, l'agitació a Sant Andreu és una ferma constant. El gener de 2004, l'AJStA okupa el *Casal Popular Miquel Martí i Pol*, que pren el relleu de l'Onze de Setembre, desallotjat l'octubre de 2003. Aquest segon Casal durarà fins el gener de 2006.

El 2006 suposa la desaparició de l'AJStA i el naixement d'un nou espai. De la mà d'algunes de les antigues militants, neix l'Assemblea de Joves de la Sagrera i Sant Andreu, integrada també a la CAJEI. Aquest nou espai pren el relleu pel que fa a la lluita juvenil en clau local.

Més recentment, l'any 2009 neix el nucli de Sant Andreu de la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) de Barcelona. Com a expressió municipal a la ciutat de Barcelona, la CUP busca ser l'altaveu de les lluites populars en general i de l'Esquerra Independentista en particular. Treballa per fer del municipalisme un front més de lluita en l'alliberament nacional i social.

L'ESQUERRA INDEPENDENTISTA TREBALLA UNITÀRIAMENT

El 2002, Endavant i l'AJStA impulsen, junt amb d'altres col·lectius i persones de Sant Andreu, el Correllengua, l'aposta política de la CAL (Coordinadora d'Associacions per la Llengua) per difondre l'ús social del català arreu del territori nacional. La segona edició, el 2003, pateix la brutal càrrega dels UPAS durant el desenvolupament del concert. La resposta és una manifestació que recorre els carrers del poble sota el lema "Ni abandonarem la llengua, ni abandonarem la lluita".

Les conseqüències de la càrrega, ordenada per un govern municipal amb presència d'ERC, suposa que les JERC abandonin l'assemblea del Correllengua. A partir d'aquí, la reivindicació lúdico-política en defensa del català s'anomenarà Jornades per la Llengua que, malgrat patir certa discontinuïtat, es mantenen fins a dia d'avui. Les organitzen persones interessades i motivades en promoure l'ús de la llengua catalana.

L'any 2004, i després d'haver participar dos anys abans en les Festes Alternatives, Endavant, l'AJStA i el *Casal Popular Onze de Setembre* decideixen organitzar la primer edició de la Festa Major Reivindicativa. La FMR és una aposta per organitzar una proposta d'activitats, tant lúdiques com polítiques, amb contingut crític, des d'una perspectiva independentista i d'esquerres. És també una manera que tenen les organitzacions d'autogestionar-se. S'organitza sense cap tipus de subvencions, des de l'esforç militant, que és també empenta i il·lusió.

El 2006 suposa la desaparició de l'AJStA i el naixement d'un nou espai. De la mà d'algunes de les antigues militants, neix l'Assemblea de Joves de la Sagrera i Sant Andreu, integrada també a la CAJEI. Aquest nu espai pren el relleu pel que fa a la lluita juvenil en clau local.

El març de 2011, i després d'un anterior intent no reeixit, s'impulsa l'assemblea pro-Casal Independentista de Sant Andreu. La idea d'unir a les independentistes d'esquerres del poble en un espai més ampli ja havia sorgit prèviament; fou l'Assemblea Popular Independentista, d'existència efímera. Un temps després d'iniciar-se el projecte del Casal, aquest pren el nom del lluitador insurgent andreuenc *El Noi Baliarda*, en homenatge a la seva determinació i fermesa revolucionària. Actualment, el Casal treballa per ampliar el nombre de socis i sòcies, mentre estalvia diners per obrir un local.

El setembre d'aquell mateix any, seguint la dinàmica de coordinació a través de l'EIB (Esquerra Independentista del Barcelonès), se celebra per primer cop la diada de l'Onze de Setembre al poble de forma coordinada. Organitzada per l'EI andreuenca, compta amb el suport de tota la comarca.

Precisament un any després, l'Esquerra Independentista de Sant Andreu (Endavant, Trinxera, CUP) organitza coordinadament, per primer cop, la diada del 8 de març. Com a dia de lluita de la dona treballadora, la data

està marcada al calendari i l'EI andreuenca aprofita per difondre el discurs feminista i antipatriarcal, així com la necessitat de lluitar. La jornada contempla diverses activitats.

L'ESQUERRA INDEPENDENTISTA TREBALLA SOCIALMENT

La lluita local, arrelada al poble, es fa des de diversos enfocaments, buscant crear el màxim teixit social i crític. En aquesta línia, l'EI de seguida aposta per treballar conjuntament en espais amplis.

Els primers contactes són amb les Festes Alternatives, on col·laborem en l'edició de les que tenen lloc l'any 2002. La continuïtat, però, no va més enllà de les Festes de Primavera, el maig de 2003. El punt positiu és que, ara, les Festes de Primavera són una realitat de la que n'ha agafat el relleu l'*Ateneu l'Harmonia* amb un èxit indiscutible.

Des d'un bon inici, ens impliquem en la lluita *'Sant Andreu per les casernes'*, aprenent dels errors, assaborint el regust amarg de la derrota, però donant-nos a conèixer com a persones i organitzacions vàlides i compromeses amb el poble. De fet, dues de les tres persones que fan el dejuni per les casernes, l'agost de 2004, són membres de l'EI. La participació és, però, múltiple: des del dossier informatiu, fins a fer pancartes o disfressar-se de gals per carnestoltes.

El 2006, impulsem el projecte de comunicació popular Sant Andreu Informa't, que posteriorment pren el nom de *L'Eixida*. El butlletí i el web de *L'Eixida* són ser un altaveu de les notícies dels moviments socials andreuencs, i de tot allò que passi, sempre des d'un punt de vista crític, subjectiu i compromès, però no partidista. La falta de relleu en suposa la desaparició l'estiu de 2010, però el fet que encara ara algunes botigues que el distribuïen en preguntin, així com el poder de la informació en la societat actual, corrobora que va ser una aposta encertada que podria renéixer en qualsevol moment.

Un cop conclosa la campanya per les casernes, des de l'EI valorem que cal seguir treballant en aquesta línia de creació d'espais locals que lluitin per drets dels i les treballadores. Seguint el caliu de la lluita recentment perduda, impulsem, junt amb d'altra gent, l'Assemblea andreuenca per un habitatge digne i contra l'especulació, que fa la seva primera acció pública el maig de 2007. És en el marc de la campanya unitària *'Està tot fatal!'*, que denuncia l'especulació, la destrucció del territori i la manca d'habitatge digne a diferents viles i pobles.

Temps després, i amb la idea d'ampliar l'àmbit de treball, impulsem el sorgiment de l'Assemblea Social de Sant Andreu. Recull gent de l'assemblea per l'habitatge i en suma aquella que vol lluitar per unes millors condicions de treball, sobretot. Des del març de 2009, desenvolupa diverses feines agitatives i d'acció, edita dos butlletins, i forma el piquet que convocarà a la vaga general del 29 de setembre de 2010.

L'Assemblea Social perd força, quan més necessària és. Però en aquell moment sorgeix l'Assemblea Sant Andreu Indignat, arrel del que es coneix genèricament com a moviment 15M, sorgit a partir de l'acampada de la Plaça Catalunya del 16 de maig 2011. El 24 de maig té lloc la primera assemblea a Sant Andreu, i des d'aquell dia, l'EI hi treballa sabent que és un espai de socialització, de mobilització i de lluita imprescindible en la construcció del contrapoder, del poder popular necessari per acabar amb el sistema capitalista.

ENDAVANT

ORGANITZACIÓ SOCIALISTA D'ALLIBERAMENT NACIONAL

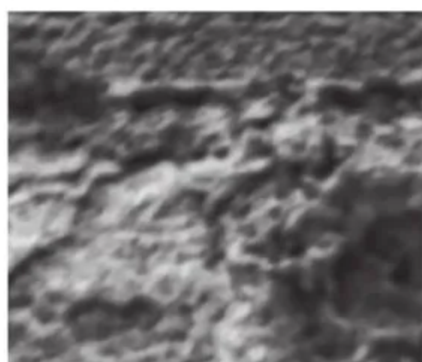
L'Assemblea de Sant Andreu-Nou Barris es va presentar oficialment el febrer de 2002. Tot i això, ja a la tardor de 2001 havia començat a fer feina agitativa pels carrers de Sant Andreu i Nou Barris. La feina en tots dos districtes s'ha desenvolupat amb formes diverses i, sovint, molt diferents entre l'un i l'altre, però amb un mateix fons: la construcció de la Unitat Popular a través de la lluita diària.

Aquesta lluita diària ens ha dut a treballar en molts fronts, entenent que tots ells alimenten i formen part d'aquesta col·lectivitat polièdrica que anomenem subjecte revolucionari. Aquest subjecte revolucionari són les classes populars, és a dir, treballadors/es, estudiants, aturats/es, etc., aquelles persones que hem de treballar per viure. Tot, sempre, des de la perspectiva d'encaminar la lluita en la construcció de la llibertat nacional, social i de gènere, que per a nosaltes es tradueix en la independència i el socialisme en uns Països Catalans sense dominació patriarcal.

A l'escala andreuenca, la nostra lluita és de formigueta i de creació d'espais polítics de contrapoder, d'autoorganització popular. Així, vam impulsar el primer casal okupat independentista, el *Casal Popular Onze de Setembre*, d'on va néixer l'Assemblea de Joves de Sant Andreu. Aquesta, al seu torn, posterioment va okupar-ne el segon, el *Casal Popular Miquel Martí i Pol*.

També en la via de l'empoderament popular vam tenir un paper principal en *L'Eixida*, el butlletí andreuenc de comunicació popular. Tot, mentre al mateix temps participàvem de la campanya 'Sant Andreu per les Casernes', i posteriorment en l'Assemblea Social de Sant Andreu. Aquesta proposta incipient, encarregada de traslladar l'emergent conflictivitat social derivada de la 'crisi' capitalista, no va reeixir del tot, però el naixement i la força de l'Assemblea Sant Andreu Indignat va sentenciar que era el camí correcte. És per això que actualment hi participem activament.

En la mateixa línia, els esforços s'han centrat també en crear espais independentistes que agrupin gent que té ganes de fer feina al marge d'organitzacions, tant esporàdicament com permanent. En el primer cas, hi trobem la Campamanya Unitària per l'Autodeterminació (contra la reforma estatutària) o la campanya Països Catalans contra la Constitució Europea.

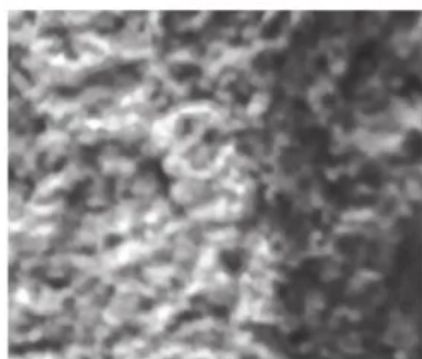

AMB UNA ÒPTICA CLARAMENT MARXISTA CATALANA I, PER TANT, INDEPENDENTISTA I ANTICAPITALISTA, TREBALLEM ACTIVAMENT PER TAL DE CREAR TEIXIT SOCIAL I CONSTRUIR LA UNITAT POPULAR.

En el segon cas, l'impuls de les Jornades per la Llengua i del Casal Independentista de Sant Andreu 'El Noi Baliarda' en són els millors exemples. Que l'Esquerra Independentista arreli localment i aglutini el màxim nombre de gent possible, socialitzant-ne el seu projecte polític. La Festa Major Reivindicativa, tot un calendari d'actes ben diversos per gaudir de la Festa Major del poble des d'una òptica independentista i d'esquerres, n'és també un bon exponent. És per això, també, que donem suport al nucli andreuenc de la CUP (Candidatura d'Unitat Popular) de Barcelona.

Durant un temps, la feina pública com a organització era més freqüent. Les campanyes 'Recuperem la memòria històrica', sobre diversos fets històrics de Sant Andreu (Guerra dels Segadors, la Maquinista, etc.) es combinaven amb xerrades que buscaven fomentar el debat i la formació entre la població andreuenca. Actualment, l'aposta més visible com a organització és el record al lluitador andreuenc Jordi Martínez de Foix i Llorenç, patriota i comunista, mort en acció de combat el 14 d'octubre de 1978. Des del 2005 li retem el degut homenatge anual.

Des de l'assemblea, doncs, ens esforcem per portar les línies de treball que l'organització decideix a nivell nacional, de forma assembleària. Amb una òptica clarament marxista catalana i, per tant, independentista i anticapitalista, treballem activament per tal de crear teixit social i construir la Unitat Popular.

ASSEMBLEA DE JOVES DE SANT ANDREU I LA SAGRERA
LA TRINXERA

L'Assemblea de Joves de Sant Andreu i La Sagrera "La Trinxera" va néixer el 2006. Ens presentem com a col·lectiu de joves que lluitem per l'alliberament nacional, social i de gènere arreu dels Països Catalans.

Estem fartes de veure com destrossen la terra on vivim i de com el capitalisme ens explota, ens retallen drets socials aconseguits durant anys de lluites obreres, ens neguen drets bàsics com la sanitat i l'educació pública, ens condueixen les nostres vides al consum i submissió, ens imposen el seus rols patriarcals, ens neguen la identitat com a poble, en definitiva, ens condemnen a vides precàries.

L'assemblea de joves La Trinxera és un lloc de trobada per a totes i tots els joves del poble que tenim ganes de canviar aquest model de societat i totes les problemàtiques que ens afecten directament.

A Sant Andreu, ens autogestionem a partir de cafetes i activitats diverses. En aquestes proposem xerrades i realitzem tallers, cinefòrums, exposicions... Convidem al jovent del poble a implicar-se a les activitats que organitzem, promovent alhora el pensament crític, l'autoorganització popular i la confrontació amb el sistema capitalista en totes les seves formes. D'altra banda, dins el poble, hem realitzat diverses activitats i campanyes juntament amb altres col·lectius, com Endavant o la Cup.

Un esdeveniment important és el punt i final al procés de confluència iniciat l'any 2007 i finalitzat el juny del 2012 per part de la CAJEI i Maulets, les dues organitzacions juvenils de l'Esquerra Independentista. En aquest procés s'hi han sumat diversos casals, ateneus populars i assemblees de joves que anteriorment encara no en formaven part. Tan el nom de la nova organització com la decisió dels punts bàsics per aquesta unió s'han decidit conjuntament amb les dues organitzacions a l'assemblea nacional constituent.

Des de La Trinxera, portem cinc anys de lluita juvenil al nostre poble, construint alternatives pel jovent de Sant Andreu, plantant cara i proposant un canvi total del sistema que passa per la Independència i el Socialisme dels Països Catalans.

INDEPENDÈNCIA DELS PAÏSOS CATALANS

Aquesta sobirania nacional és necessària per defensar-nos dels atacs dels estats espanyol i francès a la nostra cultura, la nostra terra i la nostra llengua. Garantint l'autodeterminació com a poble.

SOCIALISME

Apostem per un model de societat sense desigualtats econòmiques, socials i de procedència. Som anticapitalistes, creiem que el sistema econòmic que ens condemna està obsolet i que aquest només pot ser abolit.

DESTRUCCIÓ DEL PATRIARCAT

Estem en contra de la dominació del sexe masculí sobre el femení, de les desigualtats per raó d'identitat, opció sexual i de la reproducció dels rols capitalistes a les nostres relacions sexo-afectives.

ALLIBERAMENT D'ESPAIS

Creiem en la creació de punts de trobada i d'oci alternatius i autogestionats per al jovent, utilitzant com a eina l'okupació d'espais en desús per tal de combatre l'especulació urbanística, el consumisme, les relacions productives mercantilitzades i el deteriorament del poble.

FUTUR SOSTENIBLE

El medi ambient és un camp torturat pels interessos de les grans multinacionals, defensem les practiques sostenibles i responsables amb aquet, pel propi respecte i pel futur de la nostra terra.

SI EL JOVENT SOM LLUITA,
EL FUTUR ÉS NOSTRE!

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR CUP BARCELONA DISTRICTE SANT ANDREU

A l'octubre de l'any 2009 es va presentar la CUP de Barcelona amb la perspectiva de lluitar per l'alliberament nacional i de classe des del municipalisme, seguint el camí encetat per altres CUPs arreu dels Països Catalans. La CUP de Barcelona, independentista i radicalment d'esquerres, nasqué amb la voluntat d'exercir una forma diferent de fer política, oposada a la mediocritat d'una classe política més preocupada per la "marca Barcelona" i dels interessos del gran capital que no pas pels interessos de la major part de la població barcelonina.

Amb el temps, la CUP de Barcelona agafava força i es desplegava pels 10 districtes de la ciutat, constituint nuclis de districte. El nucli de Sant Andreu es formava a finals del 2009 i iniciàvem el treball polític amb una ronda de presentacions a diverses entitats de Sant Andreu, per posteriorment fer un acte de presentació públic.

La primera campanya desplegada fou d'àmbit de Barcelona, denunciant que a la ciutat hi ha 80.000 pisos buits, mentre que hi ha qui no té accés a l'habitatge. A Sant Andreu van assenyalar mitjançant pancartes diversos pisos buits, a la vegada que vam preguntar, dins del marc de l'Audiència Pública, a la regidora Mumbrú (de l'equip de govern anterior) si pensava aplicar la llei i expropiar els pisos buits i si estaven fent un cens de pisos buits per a tal efecte. La resposta obtinguda en ambdues qüestions fou no.

SOM UNA ORGANITZACIÓ A PEU DE CARRER, QUE FUNCIONEM DE FORMA ASSEMBLEARIA I TREBALLEM DES DE LA BASE ALS BARRIS.

Al mes de maig del 2011, per primer cop, la CUP de Barcelona ens presentàvem a les eleccions municipals, sota el nom de CUP-Alternativa per Barcelona, conjuntament amb Des de Baix. Va ser una campanya amb pocs diners però amb molta il·lusió. A Sant Andreu, es va crear un Comitè de Campanya on s'hi van afegir andreuencs i andreuenques que volien aportar el seu granet de sorra i vam elaborar el nostre programa electoral de forma participativa, a través d'assemblees obertes així com amb reunions amb entitats. 987 andreuencs han confiat en el projecte de la CUP donant-nos el seu vot, i 11805 barcelonins.

Però la nostra lluita no és només electoral, som una organització a peu de carrer, que funcionem de forma assembleària i treballem des de la base als barris. Per això hem donat suport a les treballadores de la Clínica Coroleu (davant del risc de tancament del centre), a l'Associació Retorn per la reinserció de toxicòmans, a les represaliades de la vaga general del 29M, a l'AMPA de La Maquinista (en la seva demanda de terrenys) i a la lluita de Salvem el casc antic (secundant les mobilitzacions de l'Associació de Veïns, presentant una al·legació pròpia al projecte i oferint una xerrada amb la intervenció del president de la FAVB).

També hem participat colze a colze amb la resta d'organitzacions de l'esquerra independentista de St. Andreu: amb l'organització de la Festa Major Reivindicativa (i en el marc de l'Audiència Pública reclamant al Regidor Blasi la fi de la censura a la FMR), a l'acció del "cola't" al metro com a resposta a la pujada de tarifes, en l'organització de la jornada del 8 de març de 2012, o en la participació de l'acte d'homenatge a l'andreuenc Jordi Martínez de Foix organitzat per Endavant(OSAN). Units farem gran el projecte d'Unitat Popular.

Encara som una organització petita, però la nostra honestedat i transparència, així com la participació als moviment socials i lluites populars, ens faran créixer. Entenem la CUP com una eina electoral rupturista, que a més de defensar els interessos de les classes populars, també defensa el dret de les catalanes i els catalans a decidir lliurement el nostre futur, doncs només serem persones lliures en uns Països Catalans lliures i socialistes.

CASAL INDEPENDENTISTA DE SANT ANDREU EL NOI BALIARDA

cielnoibaliarda@gmail.com • elnoibaliarda.wordpress.com • @ElNoiBaliarda • http://www.facebook.com/ElNoiBaliarda

En Francesc Baliarda, teixidor d´ofici i conegut pel Noi Baliarda, va liderar la revolta de les quintes a Sant Andreu, una revolta que atacava el classisme que suposava que només els fills de les classes populars no poguessin lliurar-se de l'obligació de participar de l'exèrcit espanyol. Posteriorment, del 1846 a 1849, el Noi Baliarda va participar el la Guerra dels Matiners, contra la política centralitzadora espanyola. Considerant-se republicà va seguir hostilitzant les comunicacions amb Barcelona fins que, la nit del 27 al 28 d´agost de 1850, fou delatat quan era a casa seva, a l´actual carrer Baliarda. El Noi Baliarda va morir amb les armes a la mà.

El Casal Independentista de Sant Andreu 'el Noi Baliarda' és un projecte que, si bé està a les beceroles, té els seus orígens un temps enrere. I és tot i que la majoria de la gent implicada a hores d'ara són persones vinculades a organitzacions de l'Esquerra Independentista (com Endavant, la CAJEI o la CUP), la idea sorgeix, precisament, quan el treball local, de base, andreuenc, s'amplia a persones amb les mateixes inquietuds però que no participen d'aquestes organitzacions. Ens estem remuntant als inicis del Correllengua a Sant Andreu, l'any 2002, que més tard es van convertir en les Jornades per la Llengua, des de l'any 2005.

Aquesta és la base que posa damunt la taula una necessitat objectiva: la de crear un espai, físic i polític, on hi puguin treballar totes aquelles persones, sense necessitat d'estar en una organització, que vulguin lluitar per la llibertat del conjunt dels Països Catalans, defensant-ne la seva llengua, el seu territori, etc., és a dir, des d'una perspectiva d'esquerres. El Casal vol ser el punt de trobada de totes les persones independentistes i d'esquerres que lluiten per la llibertat total dels Països Catalans.

Des d'aleshores, diverses persones han/hem intentat tirar endavant aquest projecte, però no ha reeixit. Des de la primavera de 2011, però, un grup impulsor ens estem reunint per, ara sí, posar fil a l'agulla per crear aquest espai més necessari que mai. Davant de l'embestida de les retallades antisocials i de l'ofensiva contra els Països Catalans, ens cal d'un espai de base que socialitzi i canalitzi la lluita local independentista i d'esquerres, per tal de fer-hi front i anar teixint complicitats.

Per sort, però, ni comencem de zero ni estem soles. El projecte de Casal que avui tirem endavant compta amb la continuïtat dels intents anteriors

(algun material editat, alguns diners fets, etc.), però sobretot, l'existència d'una multitud de Casals independentistes arreu dels Països Catalans que s'han constituït recentment en una Xarxa nacional de casals de la qual, sens dubte, en podem rebre moltes aportacions i idees positives de cara a aprendre de l'experiència dels companys i companyes d'arreu que han fet la mateixa feina abans que naltros.

Volem ser espai de trobada de gent diversa, no només de les persones més convençudes i militants. Volem ser espai de difusió d'idees, d'agitació cultural. Volem treballar des de l'autogestió (mitjançant les quotes de socis i sòcies), allunyades del recolzament o les subvencions institucionals: no volem dependre de ningú més que de naltros mateixes. I és per tot això que volem un Casal que treballi colze a colze amb entitats, associacions i col·lectius del poble, creant xarxa, implicant-se en la realitat local andreuenca, des de la perspectiva i la feina d'un espai que lluita per uns Països Catalans independentistes i d'esquerres.

Des del Casal, hem considerat que el Noi Baliarda és una figura emblemàtica de Sant Andreu en la lluita contra les injustícies, contra l'opressió i contra l'ocupació espanyola. Així, esdevé un personatge del poble, treballador i lluitador, incansable. En aquest sentit, volem entroncar amb aquest passat continuu de rebel·lió, de lluita, de determinació i convicció per la llibertat, lluny de postures meselles, covardes i pactistes. Només la fermesa, la perseverança, el compromís i la lluita diària en tots els fronts ens permetran assolir uns Països Catalans reunificats, lliures i d'esquerres.

Et necessitem! Si tens ganes de lluitar en defensa de l'ús social del català, per una societat més justa sense cap mena d'opressió, en defensa del territori, per la llibertat dels Països Catalans, aquest és el teu espai! Hem de ser-hi tots i totes per sumar, per crear, per construir. Implica't amb el Casal! Fes-te'n soci/sòcia!

FESTA MAJOR REIVINDICATIVA

SANT ANDREU

http://fmreivindicativa.blogspot.com • fmreivindicativa@gmail.com • @fmr_st_andreu

La Festa Major Reivindicativa va néixer l'any 2004 arrel de la necessitat de trobar un espai lúdico-polític autogestionat on l'Esquerra Independentista pogués dur a terme les seves propostes, tant festives com polítiques. Era un recull de l'activitat política de l'any que acabava, i un avançament de les propostes del nou que començava.

Exposicions, xerrades, concerts, festes, etc., es van anar succeint al caliu del Casal Popular Miquel Martí i Pol, sobretot, tot organitzat per l'Assemblea de Joves de Sant Andreu (AJStA) i l'assemblea de Sant Andreu-Nou Barris d'Endavant. La tercera edició fou organitzada només per Endavant; el Casal ja no existia i l'AJStA havia desaparegut, malgrat que la nova Assemblea de Joves de la Sagrera i Sant Andreu 'La Trinxera' feia les seves primeres passes i col·laborava també en la FMR.

A partir del 2007, la FMR comença una pràctica que aniria estenent i consolidant amb el pas del temps: la descentralització d'espais, la realització d'activitats en diferents punts del poble per tal de facilitar l'arribada de les nostres propostes a la gent, i no esperar que ens vinguin a buscar. Això, però, no ha impedit que la festa consolidi un espai nocturn de referència, els jardinets de Can Fabra, per tal que sigui més fàcil ubicar-nos en aquest format d'activitats.

Aquest procés d'obertura al poble ha estat també intern. Així, a partir del 2007, que la FMR

s'organitzà a través d'Endavant i La Trinxera, l'espai ha anat obrint-se a la participació de persones que volen aportar les seves idees i forces per construir unes festes populars des de la base. D'aquesta manera, la FMR va crear definitivament el seu propi espai, l'Assemblea de la FMR, que és qui s'ha encarregat d'organitzar de dalt a baix el programa i la realització d'aquesta proposta de festa major. També en els anys 2010 i 2011, el nucli andreuenc de la CUP de Barcelona (Candidatura d'Unitat Popular) ha participat de l'organització de la FMR.

I és que sempre encarem la FMR amb un contingut polític que considerem prioritari per la conjuntura, segons la lluita d'aquell any. Així, des de la lluita contra l'especulació i contra el feixisme, passant per l'alliberament de gènere o les alternatives al sistema capitalista, sempre mirem d'enfocar la diversió amb un punt de vista crític i amb contingut.

Però no tot són flors i violes. Si bé la FMR és un espai més que consolidat, amb gran afluència de gent i participació en augment, és precisament el seu caràcter crític i rupturista el que ha dut el Districte i la Comissió de Festes a posar pals a les rodes per evitar-ne un normal desenvolupament. Des de censures polítiques, fins a repressió directa, passant per boicots en la difusió o negació d'infraestructures, un seguit d'intervencions no han aconseguit frenar-nos: la FMR segueix més forta que mai!

Precisament per això, perquè la FMR és un espai necessari per contribuir a crear unes festes populars, hi ha cada cop més gent que participa dels nostres actes i estem a l'agenda de tot el calendari de festa major del poble. Si a part de gaudir-ne vols participar activament en la construcció d'una festa major des d'una òptica independentista i d'esquerres, vine i diga-hi la teva!

LLUITA SÍ, FESTA TAMBÉ!

LES JORNADES PER LA LLENGUA

http://jornadesxllengua.blogspot.com

N´hi ha hagut de diverses durades: de tres dies, d´un sol dia i de dos dies. Amb actes molt variats, que van des de jocs tradicionals a concerts, de recitals de poesia a degustacions gastronòmiques, de xerrades a mostres de cultura popular, de teatre a gimcanes infantils… Les dues primeres edicions es van anomenar 1r i 2n Correllengua.

Hi ha hagut diverses organitzadores dels actes: persones a títol individual, organitzacions polítiques, organitzacions juvenils, sindicats d´estudiants … i sempre amb un aglutinador comú: l´Esquerra Independentista de St. Andreu, impulsora de les Jornades i font de militants disposades a treballar en el que sigui de menester per portar a terme aquesta sèrie d´actes.

Nombrosos han estat els entrebancs que els i les polítiques de St. Andreu ens han posat: cada any hem hagut de discutir-nos amb el districte per aconseguir els permisos, la tarima i el punt de llum. Ens han denegat permisos per fer actes en casals okupats, o per no tenir cap associació legal al darrera, i si la teníem deien que no era de St. Andreu. Han amenaçat d´obrir expedients administratius a aquelles associacions que ens han recolzat. Han ordenat càrregues policials contra els i les assistents als nostres actes. Ens han pegat i ens han denunciat. Han mentit al poble de St. Andreu des dels seus mitjans de des-informació. Ens han retallat els horaris dels permisos. Ens multen per encartellar i ens prohibeixen anunciar els nostres actes mitjançant cartells.

Això, a la pràctica, suposa que ens haguem de desviar del nostre objectiu principal: la defensa i la promoció de la llengua catalana a St. Andreu: primer, explicant a la gent del poble perquè ens han multat. Segon, si no hi ha més remei, cal pagar aquestes multes. Si ens peguen cal que sortim al carrer a explicar-ho a totes i cal que denunciem aquestes pràctiques mafioses del districte. Les retallades de permisos i en horaris comporten que s´hagin d´invertir més hores i esforços per aconseguir els nostres propòsits o bé que aquests no es puguin dur a terme.

Perquè cal celebrar unes Jornades per la Llengua a St. Andreu? Pel mateix motiu que cal celebrar-les arreu del nostre territori: la nostra llengua, les nostres costums i tradicions, la nostra cultura està sent exterimada per la llengua, costums i tradicions imperants dins dels estats dels que els Països Catalans formem part de forma admi-

LA CULTURA CATALANA NO NOMÉS ESTÀ FORMADA PER LA LLENGUA; TAMBÉ HI HA UNS COSTUMS, UNES TRADICIONS I UNES REALITATS QUE CONFORMEN ELS PAÏSOS CATALANS.

nistrativa. Som una nació oprimida i esquarterada pels estats espanyol i francès, plena de persones amb autoodi, i sotmesa a la traïció dels partits polítics tradicionals, en un món global i globalitzat on els estats opressors són recolzats i recompensats i els pobles oprimits són perseguits, esquarterats i silenciats, on les persones riques fan i desfan i les persones de classe treballadora són explotades i empresonades per la seva militància política, on les dones estan sotmeses al patriarcat imperant.

La tasca de les Jornades és, doncs, de denúncia de la situació que patim als Països Catalans, pel fet de ser catalans i catalanes, de classe treballadora en una nació conquistada, capitalitzada i patriarcalitzada. És també una tasca de recuperació i mostra de les nostres tradicions i dels nostres costums populars i alhora, un altaveu, un trampolí per totes aquelles persones i col·lectius que lluiten dia a dia per aconseguir una plena llibertat; la llibertat de ser catalans i catalanes i de poder viure com a tal en qualsevol indret dels Països Catalans. És alhora un mitjà més per sortir als carrers, per recuperar-los i per utilitzar-los per tot allò que decidim fer. Cal treure les nostres reivindicacions al carrer, perquè tots els veïns i veïnes ho vegin i puguin participar-hi.

La cultura catalana no només està formada per la llengua; també hi ha uns costums, unes tradicions i unes realitats que conformen els Països Catalans; és la llengua però, un punt clau en la vertebració política d´un territori. Perquè és quelcom que no es pot amagar. És quelcom que no pot ser fruit de la casualitat ni pot ser apropiat pels estats espanyol i francès. Per això ambdós estats fa més de 300 anys que malden per fer-la desaparèixer. I és per això que és tant important defensar-la, donar-la a conèixer i promocionar-la.

Enguany se celebra la VIIIa Jornada per la llengua el dia 16 de juny amb les mateixes ganes i energies que hi havia quan es van començar a celebrar ara fa ja deu anys. Perquè la situació de vitalitat i pervivència del català no només no ha millorat, sinó que empitjora any rere any de la mà de polítiques feixistes i botifleres, tant dels estats francès i espanyol com de les institucions pròpies dels territoris de parla catalana.

UNA DÈCADA QUE ÉS PRESENT DE LLUITA I FORJA UN FUTUR D'ESPERANÇA

Febrer 2002	Presentació oficial assemblea d'Endavant Sant Andreu-Nou Barris
Maig 2002	Concentració antifeixista per la brutal agressió a un jove andreuenc
Agost 2002	Okupació del Casal Popular Onze de Setembre
Setembre 2002	Detenció d'un membre d'Endavant
Octubre 2002	Naixement de l'Assemblea de Joves de Sant Andreu 1a edició del Correllengua
Desembre 2002	Participació de l'EI en les Festes Alternatives
Maig 2003	Participació de l'EI en l'organització de les Festes de Primavera
Octubre 2003	Entrada al districte i manifestació per l'enderrocament del Casal Càrrega al concert del 2n Correllengua. Manifestació de rebuig.
Gener 2004	Okupació del Casal Popular Miquel Martí i Pol
Octubre 2004	Se celebren les 3es Jornades per la Llengua
Desembre 2004	1a edició de la Festa Major Reivindicativa
Març 2005	Detenció de dos membres d'Endavant i una de l'AJStA
Octubre 2005	Primer homenatge anual a l'andreuenc Jordi Martínez de Foix i Llorenç
Any 2006	Desaparició AJStA Naixement de l'Assemblea de Joves de la Sagrera i Sant Andreu La Trinxera
Desembre 2009	Naixement de la Candidatura d'Unitat Popular (CUP)
Març 2011	Naixement de l'Assemblea pro-Casal Independentista de Sant Andreu
Maig 2011	Primeres eleccions a les que es presenta la CUP a Barcelona
Setembre 2011	L'Esquerra Independentista del Barcelonès commemora la diada al poble.
Desembre 2011	Presentació del Casal Independentista de Sant Andreu a la FMR
Març 2012	Detenció d'un membre d'Endavant
Maig 2012	Detinguts dos membres de la Trinxera
Juny 2012	Les 8es Jornades per la Llengua, organitzades pel Casal